

מ"ת 7968/09/21 - מדינת ישראל נגד פלוני(עציר) ע"י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 7968-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:
נגד
המשיב:
מדינת ישראל באמצעות תביעות פלילי- ת"א
פלוני(עציר) ע"י ב"כ עו"ד הליבני מיכל

החלטה

נגד המשיב, שהינו תושב זר בהיותו מתגורר בשטחי איו"ש, הוגש כתב אישום האוחז ב- 5 אישומים שעניינם ביצוע עבירות אלימות כנגד בת זוגו מזה 9 שנים ולהם בן משותף (כבן 5 שנים) ותוכנו כדלקמן:

באישום ראשון, מיוחס לו כי ביום 18.7.21 בשעה 21:00 לערך בדירת המתלוננת ובעקבות ויכוח שפרץ בין השניים, תקף המשיב אותה כשהייתה ישובה על הספה, באופן שהצמיד את ראשה לספה, דרך על ראשה באמצעות רגלו, בעט בה בצלעותיה ואיים עליה ש"יהרוג אותה". בהמשך לכך, אף נטל כבל שהיה על הספה והיכה על מצחה וכל אלו עשה בנוכחות בנם הקטין. כתוצאה מן האירוע נחבלה המתלוננת בחבלות של ממש; שפשופים ושטפי דם בצווארה, במצחה ובירכה השמאלית.

באישום השני, כחודש עובר לתאריך 1.8.21, שבר המשיב את הטלפון הנייד של המתלוננת כאשר זו לא הסכימה "שיחטט" בתוכנו.

באישום השלישי, כחודשיים עובר לתאריך 1.8.21, בדירת המתלוננת ובעקבות ויכוח בין השניים, קילל אותה ותקפה בכך שזרק לעברה נעליים ובקבוקים שפגעו בבטנה, ברגלה ובפניה.

באישום הרביעי, ביום 17.3.21 בשעה 23:50 לערך בדירת המתלוננת ובעקבות ויכוח שפרץ בין השניים, תקף אותה המשיב בכך שדחפה אל עבר השיש במטבח והיא נחבטה בראשה.

האישום החמישי, מייחס למשיב, כי במספר הזדמנויות ובמועדים שאינם ידועים למאשימה, תקף המשיב את המתלוננת בכך שחנק אותה ואיים עליה שזה הסוף שלה, שהוא יהרוג אותה וייקח את ילדם לשטחים ויהרוס את חייה.

בכל האמור לעיל אף יוחסו לו עבירות של שהייה וכניסה לישראל שלא כדין, שכן נעדר אישור המתיר לו לעשות כך.

עמוד 1

ביחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, מכוח עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות, לאור המיזוס לו, כאשר לטענת המדינה רמת המסוכנות נלמדת מנסיבות האירועים ותדירותם, כמו גם מעברו הפלילי של המשיב, אשר כולל 8 הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר, עבירות רכוש וכן עבירות ביטחוניות (יידויי אבנים), כשהמשיב אף ריצה מאסרים ממש.

בנוסף ובהיות המשיב תושב השטחים, הרי שמתקיימת אף עילת מעצר שהינה חשש מהימלטות מדיוני המשפטיים.

ביום 14.9.21 טענה ההגנה בפניי לעניין הראיות בתיק ול'לכאוריותן', כך שאישומים 2 + 3 + 5 אינם ספציפיים, נעדרי מועד מדויק ושעה, הינם מנוסחים באופן ערטילאי ו'אמורפי' (כהגדרתה), ועל כן יש קושי רב בהוכחתם כמו גם ביכולתו של המשיב להתגונן כראוי. לכך אף מוסיפה שהמשיב לא נחקר כדבעי על אירועים אלו, אלא בצורה כוללת שיש בה אף היא לפגוע בזכותו להתגונן.

בנוגע לאישומים 1 ו-4 מסכימה כי קיימות ראיות לכאורה, אלא שגם כאן מבקשת לקבוע חולשה משמעותית לאור העובדה שהמתלוננת הגיעה להגיש תלונה רק לאחר 10 ימים מיום קרות התקיפה, כך שהשיהוי הוא בעוכריה.

ההגנה מציינת כי התלונה מבוססת על קנאה מצידה של המתלוננת, אשר גילתה שהמשיב בוגד בה (הבחינה בקעקוע על גופו אשר נושא את שם האישה האחרת), אולם גם לאחר שעשתה כך, הגיעה לאחר מספר ימים וקודם שהמשיב נעצר, לבטל את תלונתה במשטרה.

מבקשת ללמוד על אופיו של המשיב מכך שהוא היה הסיבה להשבת הילד לחזקת המתלוננת (לא הוצגו אישורים ועל כן כבר כעת אומר שאיני יכולה להתייחס לכך, אולם גם אם היו מוצגים מסמכים אלו, אין בהם כדי ללמד על התנהלות המשיב כלפי בת זוגו).

לגבי האישום הרביעי (מיום 17.3.21), מפנה לדוח הפעולה של השוטר שהגיע למקום, הפנתה לעובדה שעולה שמן המתלוננת עלה ריח של אלכוהול והיא בכתה וצחקה ועל אף שבמקביל השוטר התרשם שהיא רועדת ומתנדנדת, הרי שלא מסרה תלונה במועד זה, מסרה שלא הוכתה, שלא ביקשה את עזרת המשטרה ושהיה אך ויכוח בין השניים.

מהתנהלות זו של המתלוננת; מהשיהוי בתלונתיה והעובדה כי חזרה בה מן התלונה, ביקשה ההגנה לקבוע שקיימת חולשת ראיות ומכאן יש להשליך על עוצמת עילת המסוכנות, שאינה גבוהה ולקבוע תנאי שחרור למשיב.

ב"כ במבקשת, הצביעה על כך שהחקירה החלה מדיווח והתערבות גורם טיפולי (עו"סית), שהתרשמה שמדובר באלימות פיזית ומילולית שיש להתריע מפניה. בעקבות כך הגיעה המתלוננת להגיש תלונה והציגה תמונות של חבלותיה.

עוד הוסיפה שאין זה מחזה נדיר שבו מתלוננות מגישות תלונות באיחור ואז מגוללות מסכת אירועים אחרת וכן שלעיתים אף מבקשות להפסיק את ההליך הפלילי, כפי שאירע כאן, אולם אין בכך כדי להפחית מאיכותן של הראיות בשלב הזה

ומקומן של הטענות להיבחן בתיק העיקרי.

דין והכרעה:

מעיון בראיות בתיק החקירה, ניתן כבר לומר כי אכן קיימת חלושה כלשהי באישומים 2 ו-5, אולם לגבי אישומים 1, 2 ו-4 הראיות הלכאוריות טובות ברמה הנדרשת.

על פי דוח פעולה (מסומן ז'), מיום 17.3.21 שעה 23:54 (אישום 4), מדווחת מודיעה, שהיא שומעת צעקות מבניין ברחוב אייזק חריף 6 שקוראות לעזרה מספר פעמים. דיווח זה אף תועד ועולה מתמלול שיחה (100), שם אומרת המודיעה: **"יש מישהי שצועקת תעזרו לי.. אייזק חריף 6.. קומה 4... בוכה וצועקת ומבקשת עזרה"**.

כאשר מגיע למקום השוטר **מוחמד מולאוי**, משוחח עם המודיעה שמפנה אותו לבניין לקומה 4, שם נשמע קול בוכה ולאחר שביקש והוכנס לדירה, ראה את המתלוננת כשהיא בוכה ורועדת כשנודף ממנה ריח של אלכוהול. במקום לא נמצא החשוד. בנוסף, בדירה היו חפצים הפוכים וזרוקים, כאשר כיסא הילד שבור ועל הרצפה מים ואף בגדי המתלוננת רטובים. יש לומר שהמתלוננת לא מוסרת שהמשיב תקף אותה ולא מסכימה להרחיב אך מציינת שהוא מתנהג לא ראוי כלפיה שהוא **"בן זונה"**, שהיא יודעת שהוא בוגד בה ולא רוצה להמשיך ולחיות אתו.

לדוח זה מצורף תיעוד ממצלמות גוף ותמלול השיחות (מסומן מב'), כאשר, המתלוננת אומרת לשוטר ש הם רבו ושהמשיב **"ברח"** לפני שהשוטרים הגיעו. שם ניתן לראות שכאשר נשאלה אם בעלה הרים עליה יד, החלה לבכות, ציינה שהם מתגוררים ביחד, שהכל **"חרא"** ושהיא רוצה שקט בחייה. בהמשך אמרה שהוא לא הרים עליה יד והיא לא חוששת ממנו.

במהלך כך, כעולה מדוח הפעולה ותמלול האירוע, מתקשר המשיב למתלוננת ושואל אותה האם היא **"פתחה עליו"**, ואם **"סיבכה אותו"**, כשהיא עונה לו ש**"לא"**. אף על פי כן, המשיב שב ומתקשר פעם שנייה אליה ושואל האם הוא **"הולך לכלא"**.

כבר מכאן ניתן להסיר את טענת ההגנה שתלונת המתלוננת נבעה מהגילוי שהוא בוגד בה עם אחרת, שכן כבר ממרץ 21 העובדה הייתה ידועה לה והיא ציינה אותה בפני השוטר ועדיין לא הגישה תלונה אלא כל שביקשה הוא שקט. בנוסף, מצב הדירה, מצבה הנפשי של המתלוננת, שיחות הטלפון של המשיב ותוכן יש בהם כדי להצביע ולבסס את האמור בתלונתה של המתלוננת לאחר חודשים בתחנת המשטרה (יפורט בהמשך).

ביום 1.8.21 מוגש דיווח מן הרווחה בעריית ת"א- יפו (מסומן טז'), שם עולה שהמתלוננת שיתפה את הגורם הטיפולי, בדבר היותה **"נתונה לאלימות קשה ומתמשכת (מילולית, נפשית ומינית)"** ושהיא חוששת מבן זוגה ש**"יממש את איומיו"**. עוד מובהר במסמך זה שהדיווח ניתן באותו יום לאור התרשמות של הגורם המטפל בנוגע למסוכנות והחשש

לשלומה של המתלוננת.

ההגנה ביקשה שלא ליתן משקל למסמך זה, שכן המדווחת אינה עדה בתיק ואולם מסמך זה מסביר ומלמד לעניין השיהוי בהגשת התלונה מאת המתלוננת ובוודאי שיש לו משקל במקום בו המתלוננת מאששת את תוכנו ואת אמיתותו, כמי שהינה המקור למידע שניתן (כפי שאכן עשתה בתלונתה, למעט לעניין האלימות המינית).

בעקבות דיווח זה מגיעה המתלוננת ומוסרת עדות באותו היום (מסומנת 2), ביום 1.8.21 בשעה 19:29, שם היא מגוללת את מערכת היחסים האלימה שבה היא חיה ולה עד בנם הקטין בן ה-5 ומסבירה: **"היום קיבלתי אומץ לבוא להתלונן, נמאס לי לסבול וגם הרווחה עודדו אותי..."** (ש' 4-5). בעדות זו ממשיכה ומתארת התנהגותו אליה באופן כללי: **"כל הזמן אלים ומאיים על חיי בלי סוף.."** (פיסקה 1), וכן מציינת שמגביל את צעדיה ולא נותן לה לצאת עם חברותיה (פיסקה 9).

עוד מתארת את האירוע האחרון בזמן (אישום 1): **"גרם לי לחבלות ויש לי תמונות... נותן לי בעיטות סטירות, יכול לדרוך לי על הראש ולחנוק אותי. באירוע האחרון נתן לי מכות עם כבל מאריך"** (פיסקה 1) ועוד מרחיבה לגבי אירוע זה בפיסקה 9 לעדותה, שבעקבות ויכוח היכה אותה באופן המתואר בכתב האישום ואז **"ירד לי דם מהאף ומהפה.. אני כולי דם.. הוא קם אמר אני מצטער מה עשיתי וכל זה ליד הילד שלי והלך... אמר תגידי שנפלת מקורקינט"**.

לגבי האירוע שאירע בחודש מרץ 21 (אישום 4), מספרת שבעקבות ויכוח היכה אותה, בכך שבעקבות שדחף אותה אל עבר השיש והיא נחבטה בראשה ויתכן שזו הסיבה שבגדיה והרצפה היו רטובים. מוסיפה, שברח מהבית לפני הגעת המשטרה והיא לא רצתה לערב אותם ועל כן לא סיפרה את פרטי האירוע, גם משום טובתו של הילד. בד בבד עם כך מדגישה כי היא זו ששתתה אלכוהול והוא לא שותה וכן שהילד לא היה עד לאירוע (ש' 49 - 60).

בנוגע לכך יש לומר שתיאור האירוע עולה בקנה אחד עם המתואר בדוח הפעולה של השוטר ממרץ 21 ובנוסף ניתן לראות שהמתלוננת אינה מייחסת ו'מערימה' עובדות נוספות שיש בהן כדי להחמיר את האירוע מעבר לנסיבותיו במטרה להשחיר את פניו של המשיב.

באותה עדות אף מוסרת באופן כללי, שכמעט כל חודש, המשיב שובר את טלפון הנייד שלה וקונה חדש, זאת כי לא נותנת לו **"לחטט"** בתוכנו (ש' 42) וכן מוסרת שעל בסיס קבוע מאיים עליה, חונק אותה ושהיא חווה אלימות מתמשכת (ש' 27-30 וש' 62).

המתלוננת אף מוסרת שסיפרה על האלימות אותה היא חווה, לאשת האומנה (עידית) וחברה נוספת (אנה), כאשר אלו לא הסכימו למסור עדויות ולהתערב במערכת הזוגית, לאחר שהמתלוננת חזרה בה מן התלונה (ראה מזכר לב', שם החברה אינה מוכנה למסור עדות, אך מציינת שיש לה הרבה להגיד, אולם מכיוון שהמתלוננת ביקשה שלא תתערב אינה עושה כך).

לכל אלו יש להוסיף את המתועד בתמונות דמותה שצילמה בסמוך לאחר האלימות שחוותה באישום הראשון, החבלות על מצחה, פניה וגופה של המתלוננת שהוצגו במהלך חקירתה, נמסרו ומצויות בתיק (מסומן מסמך טו').

מרגע זה, מנסה היחידה החוקרת **לאתר את המשיב, אך לשווא**, המשיב נמנע מיצירת קשר עם המשטרה במשך ימים רבים (כשבועיים) ולעניין זה יש להפנות לפעולות רבות, ביניהן ניסיונות טלפוניים ליצירת קשר עם המשיב גם באמצעות המתלוננת (מסמכים כו' לא') ביקורים בשתי כתובות מספר פעמים (מסמכים כ', כד', כז', כח', כט', ל'), עד אשר אותר באופן אקראי על ידי השוטר ברק סטון בעת שבדק את מספר לוחית הרישוי של הרכב עליו נהג המשיב, אז הובהר שהוא דרוש לחקירה ונעצר (לד' לג').

עדות תומכת נוספת למתלוננת מצויה בעדותה של חברת ילדות - **ליאור חדור** (הודעה מסומנת 3), מיום 4.8.21 בשעה 15:10, אשר מספרת שהמתלוננת מסרה לה שהמשיב נוהג כלפיה באלימות, נועל אותה, שובר טלפונים ושלא נותן לה לדבר עם חברותיה (ש' 7-9).

מוסרת שכשהייתה בטיול בצפון עם המתלוננת, סיפרה על האירוע נשוא האישום הראשון, שהיכה אותה ליד הילד והראתה לה תמונות של המצח שלה נפוח וכשנשאלה על ידה, מדוע לא פונה למשטרה ענתה שאין לה כוחות נפשיים להתלונן והיא בפחדים לחזור הביתה (אז עדיין לא נעצר על ידי המשטרה). אף הוסיפה שהוא מתקשר אליה, רוצה לראות את הילד ומבקש ממנה לבטל את התלונה.

כבר ביום 8.8.21 ובעת שהמשטרה מבצעת ניסיונות איתור רבים, מבקשת המתלוננת לחזור בה מהתלונה, להבדיל מתוכנה, ומציינת ששוחח עמה והבטיח לה **"שיעזוב אותה לנפשה ולא ירים עליה יד"** (מזכר מיום זה, מסומן כו'). ועניין זה אף עולה בעת מעצרו של המשיב (מסומן לג), שם אומר **"היא משכה את התלונה"**.

עדות מבטלת כזו אכן הוגשה על ידי המתלוננת ביום 8.8.21 בשעה 18:05 (מסומנת 4) ואומרת, שרוצה לבטל את התלונה **"לא רוצה שיהיה בלגאן.. אני לא אסתדר לבד, הכל יקר"** (ש' 5-9), וממשיכה ואומרת שלא איים עליה אבל הגיע לביתה לדבר עמה שתבטל את התלונה.

יש להדגיש שהמתלוננת, לא חוזרת מתוכן תלונתה, אלא מבקשת שלא תהיה התערבות משטרתית מסיבותיה שלה, אולם ניתן להבחין במכבש הלחצים שמפעיל המשיב עליה, גם כשהוא מתקשר אליה ומגיע עד כתובתה, דבר שכשלעצמו מצביע על מי שאין לו חשש לשבש הליכים וכן על מסוכנותו למתלוננת.

לאחר מעצרו של המשיב מוסרת המתלוננת **הודעה נוספת** מיום 5.9.21 בשעה 10:01 (מסומנת 8), מבקשת לחזור בה מהתלונה, לא חוזרת בה מהאלימות כלפיה באישום 1 וכן לגבי החבלות שנראות בתמונות (ש' 6-11), אולם מנסה לגמד את התנהגותו, מציינת שלא אמרה שהוא נותן לה **"בעיטות וכאפות"** אלא, **"הוא היה מעיף עלי דברים מעצבים"** (ש' 36-40). לגבי הטלפונים ששבר מספרת שנזרקו לפח ואינה יכולה להציג אותם (ש' 42-45) ולבסוף מציינת שהוא **"ביקש סליחה"** ושהם עושים את זה למען הילד שלהם.

בחנית הודעותיו של המשיב מעלה שהוא מכחיש אלימות כלפי בת זוגו, ושהתנהלותה שלה היא הגורם לחבלות, לאחר מכן סותר עצמו ומוסר גרסאות נוספות. כך **בהודעתו הראשונה** מיום 31.8.21 בשעה 03:33 (מסומנת 4), לא עונה על שאלות אומר שהוא עייף, דורש שיחזירו לו את הטלפונים הניידים כתנאי ראשוני לכל דבר ומציין "**היא תפרה לי תיק כי עשיתי קעקוע של מישהי אחרת**" (ש'111) ובהמשך אומר "**היא רצתה לבטל לי את התלונה**". כאשר בהמשך שולל ששובר לה את הטלפונים הניידים ולגבי החבלות מצין ש"**היא עושה לעצמה**" (ש'128-129).

בהמשך **בהודעתו מיום 1.9.21** בשעה 16:25 (מסומנת 7), אומר לגבי החבלות באישום הראשון ש"**היא נפלה על כבל בבית וקיבלה מכה בראש**" (ש'56 - 59), זאת בניגוד ואמירתו בהודעה הראשונה. כשנשאל אם כך, מדוע לא נשאר בבית אלא ברח לפני הגעת השוטרים למקום ענה, שהלך שלא יהיה בלגאן. ולעובדה שלא ניתן היה להשיגו ימים רבים ענה שהלך לעבודה, שהקו היה מנותק, שבן דודו נפטר, לא הייתה לו סוללה ועוד כהנה סיבות מן היקב ומן הגורן, כל זאת כשידוע מן הראיות שהוא יצר קשר עם המתלוננת במטרה לגרום חה לבטל את התלונה ואף הגיע לביתה.

בהודעה מיום 5.9.21 בשעה 09:59 (מסומנת 9), שב ומכחיש אלימות כלפי המתלוננת (ש'61 - 66), אך מוסר גרסה נוספת שלישית לחבלותיה, שאמרה לו שהיא נפלה מהקורקינט (ש'78).

מכל אלו ניתן לקבוע באופן ברור, כי **לגבי אישומים 1, 2 ו- 4 קיימות ראיות טובות** למכביר אשר הינן פוטנציאל להרשעתו של המשיב בדין. לא כך לגבי אירועים **3 ו- 5** שאני מסכימה עם ההגנה שהינם ערטילאיים ועל אף שהמתלוננת אזכרה אותם בתלונותיה, הרי שחזרה בה מהם ולא ניתן היה להרחיב מעבר לכך ולפיכך יש **חולשה באישומים אלו**.

עדיין, די באישומים לגביהן נקבעו קיומן של ראיות לכאורה כדי לקבוע שמתקיימות עילות מעצר של מסוכנות לבת הזוג, זאת כאשר חבל בה ונהג כלפיה באובססיביות, כנלמד מכלל הראיות כפי שפורטו לעיל, וכן שמתקיימת עילה נוספת של הימנעות מהתייצבות להליכי משפט ואף שיבוש ההליכים (נוכח דרישה/בקשה לבטל את התלונה).

ניתנה היום, ט"ו תשרי תשפ"ב, 21 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.